

Дарба (та) : 1) подарък, цъпта даря дарба
дарба, иде. 2) дарованне, подадено; принос,
способност. твѣхиса ама нѣта дарба; дар-
ба тѣа му кѣса; тѣо нѣва му дарба тѣа. въ
дарбѣа
дарбат. и. в. въ. даруват и дарыват.

Дарен, а, о, — и (ам) 1) който се поварен,
дареномъ на се дава дар. 2) който има да
рба, даровит, даренъ азъ Бога, то дареномъ
названъ е въ рѣчи

Дары (Чит) и т. п. дар.

Дарителъ (Същ.) който дарява.

Дарителница (ста) която дарява

Дармон' (отъ) золото, едро рѣмство. тѣзр.

Дармово (вс) вр. пунеяду, којто се храни ит
гледа да 4 де варом, да не дава пари.

Дурованте (по) 1) дувание, дупчание, истачивание; 2) дур, подвръх, дарла. 3) подвръхте, дурта, втръпчени са ослыбостъ въ мнѣ; талачи. има дурованте. — дурда.

Даровити, а, о, — (ѣм) 1) кой то вѣча да
дарыва, подаиив, ща дѣр. е) кой то има дар-
да за нѣщо, тѣм с' даровенид

Даровитостта (ста) е вярно, че на даровитостта.
Даровитостта, а не в, — а (ста), който вода да му да
ако дарове.

Даром прр. туча, Садохива

Даровосез (7^{ти}) кинто и си дар.

Дуровица (та), която носи дър.

Даруван имам.¹⁾ Даван, нагриваван. Ивот Дартук (а?)
Дарова.²⁾ Даруван, тега даван иу ивота, ва
и ваче му ивота:

Даръванъ и. Д. давамъ икоу дар. на свѣ-
дѣла даръванъ иуна и пѣи даръва бумѣ-
та, когдѣ о ѡкроуава.

Дард, им. свързва с дърво

Дател' (Гри), който дава много

Дателен падох, Урат. турети падох в' екло. Дакануван
не нив пахутоваря на пипите, кону. Даканува (2)

Дар (чит) това цосе дава безвѣтнама, тѣ
мѣ, поклои, подарок. 2) цосе е цосето дарѣ
вѣти на свѣти бѣти е цурки цѣ на родимѣ
мѣ на вѣти. Момѣ в цѣмѣ, дар в цѣмѣ.
посл. мѣта като цурки безвѣно, Дар цурка
не враща пом.

Дура (та) и сам, друге тага, и не свадим
дура та.

Дарак (тан) ¹⁾ оръдие с два на челвечи въспри
на които баарак, раскава вонича,
мур. тапар, гребен, чемвр. — гребену. Греб
сравната греб има дарак на вода за рас
коване на вонича.

Даричоси во (по)

Dezobor, Ma, lo

Даровички (25) е, о.

Дарван.